

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvó je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 20. maja.

V našem Trstu bila je preteklo soboto izredno lepa slavnost. V prisotnosti članov cesarske obitelji, mnogobrojnih poslancev, gospodske zbornice in zbornice poslancev, raznih dostojanstvenikov in mnogobrojnega občinstva spustila se je nova oklopna križarska ladija „Cesar Fran Josip“ v morsko valovje, katero bode v bodoče na mogočnih svojih ledjih nosilo novo to plavajočo trdnjavo, ki bode nov ščit naše morske obali proti krutemu sovragu.

„Spusk“ v morje vršil se je gladko po programu. Malo pritiska na električni stroj in ob mladega orjaka jeklenih rebrih razbila se je steklenica, nova ladija krstila se je s penečim šampanjcem, potem pa z izredno brzino drknila v morje mej donebesnimi klici in splošnim veseljem mnogo tisoč broječih gledalcev.

Mej vsem tem veseljem in mej vsemi temi veselimi klici pa še vedno kakor kričeč disakord odmeva pokanje petard, ki so jih zlobne roke na predvečer metale na javnih prostorih Tržaških, ne da bi bilo možno zaslediti le jednega zlikavca. Te petarde, ponavljajoče se ob vsaki patrijotični slavnosti, so pač preveč ozbiljne, da bi se prezirale, to neso več „otročarije“, kakor se zljublja trditi nekaternikom, te petarde so veleizdajsko početje prve vrste in močno zatemnjujejo Tržaškega mesta pridevek „La fedelissima città“. Kjer je kaj tacega mogoče na javnih prostorih, na najbolj obljudenih krajih, takorekoč v roganje oblastvom, ne da bi našli najmanjšega sledu, tam že davno več neso razmere zdrave. Tam mora biti veliko gnilobe, gnilo mora biti tudi časopisje, ki ob tacihi prilikah tira no je v politiko, da namreč ne vidi nič, ne sliši nič, torej tudi ne piše nič.

Istedobno, ko nam je udarilo pokanje petard na uho, skoro ob isti uri stavila se je v zbornici italijanski interpelacija, ki je za svoj predmet imela tudi razmere v Trstu. Poslanec Imbriani interpeloval je Crispija: „Tribuna“ javlja iz Trsta, da se mej tamošnjo notarsko zbornico in italijanskim konzulom vrše pogajanja, ker je hotel konzul svojih rojakov zapuščinske zadeve sam obravnavati, zbornica pa se ni hotela odreči stari pravici. Pred

več dnevi imel je nekda konzul z notarjem Piccolijem pogovor, mej katerim je poslednji izrekel nado, da konzulu ne bode treba pravdati se z notarsko zbornico, katere italijansko mišljenje je znano. Drugi dan dobil je nekda Piccoli vabilo k deželnega sodišča predsedniku, ki mu je sklicevaje se na njegov pogovor s konzulom, očital izdajalsko mišljenje in ko je Piccoli začuden vprašal po nagibih temu očitaniu, mu je nekda predsednik pokazal konzulovo pismo, v katerem je le-ta svoj pogovor s Piccolijem objavil avstrijskemu sodišču. V tem pismu bilo je nekda mesto o notarske zbornice italijanskem mišljenju dvakrat podčrtano. (Začudenje. Klici: Impossibile!) Ta gorostasnost, rekel je Imbriani, je žaližbože istina in kaže brezprimerno pravno sprijenost. Jaz imam dokaze, vprašam torej, kaj bode vlada storila, da čast in dostojanstvo narodovo štiti pred nakanimi vohonovimi?

Predsednik Biancheri segel je interpelantu v besedo, češ da obtožba ni dokazana, a Imbriani je v jedno mer trdil, da ima dokaze v rokah, da ne prekličie nobene besede, na kar je Crispi potegnil se za konzula Duranda čast in naznanil, da je konzula brzojavno pozval na odgovor in da bode vlada na vsak način storila svojo dolžnost.

Čuden žarek pal je pri tem govoru iz italijanskega parlamenta na notarsko zbornico Tržaško in sploh razmere v Trstu. Želeti bi pač bilo, da bi se tudi v nas naše! kak Imbriani, ki bi tem povodom pouzdignil svoj glas. Gospodje poslanci, ki so osobno bili v Trstu in katerim še pokanje petard doni po ušesih, zarežejo naj tudi rečeno interpelacijo na rovaš in naj store v tem oziru za časa odločne korake, kajti kazalec na uri pomika se z opasno hitrostjo proti — dvanajsti uri.

Govor drž. poslanca dr. viteza Tonklija v državnem zboru dne 8. maja 1889.

(Dalje.)

Govoril sem ravno o prepisovanji. Z uvedanjem zemljiških knjig je pa nastalo novo delo. Okrajna sodišča poprej neso imela dela z zemljiščinimi knjigami; poprej je bila samo deželna deska v Gorici za vso deželo in notifične knjige v Tržiči

in Istri, za katere ni bilo treba dosti posebnih uradnikov. Sedaj so pa pri vseh okrajnih sodiščih zemljiške knjige, za katere je treba knjigovodij. Dosedanja praksa da ondu, kjer sta bila dosedaj dva kancelista jednega narede za knjigovodjo, je napačna; kajti dela za kanceliste ni manj, nego prej več, temu se je pridružilo delo knjigovodje, če ta dela pri zemljiški knjigi, pa druga dela potem zaostajajo.

Že v budgetni debato sem omenil, da je v Tolminu imenovan kancelist za knjigovodjo.

Ondu sta dve mesti kancelistov sistemizovani in tudi potrebni.

Ker se je jeden kancelist imenoval za knjigovodjo, imel bi se bil zameniti z drugim. To se je sicer zgodilo, pa so ga poslali v Pulj v službovanje. Od tega Tolmin nema ničesar. Dela zaostajajo, in stranki je vse jedno, ali zaostajajo na mizi sodca ali pa ekspeditorja. Stranka hoče hitro rešitev in uročitev razsodbe. Prosim torej Njega eks-celenco, da temu odpomore.

Nadalje sem tedaj omenil, da bi se pri imenovanji zemljiških knjigovodij gledalo na to, da bodo zmožni slovenščine, ker je prebivalstvo vseh sodnih okrajev slovenskega dela dežele Goriške, ne izimši za mesto delegovanega okrajnega sodišča, čisto slovensko.

Opozarjal sem na to, da zaradi pomanjkanja znanja slovenščine imenovanega knjigovodje pri za mesto delegovanem sodišči slovenske uknjižbe neso mogoča.

Naša, okrajna sodišča, se zmirom ne držé ministerske naredbe, da bi slovenske uloge slovenski reševala in slovenske rešitve slovenski upisavala v zemljiške knjige. Meni samemu se je to zgodilo in moral sem se pritožiti. To se pa ne sme več zgoditi, nastavlja morajo se uradniki, ki so zmožni jezika, kajti brez znanja jezika ne morejo opravljati službe, kakor se gre.

Pri tej priložnosti opozarjal bi visoko vlado na neko drugo zadevo.

Spominjam se, da je že pred leti deželni zbor v Gorici sklenil peticijo do pravosodnega ministerstva, v kateri se prosi, da se za mesto delegovano okrajno sodišče razdeli za mesto delegovano

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

Kake tri ure od Slanega vije se ob vsem zapadnem obzorji obokovita proga črnih gozdov. K nam doli gledajo večne veke s temnimi glavami, kakor bi na nje božje solnce nikdar ne posinilo. Ko se spomladi okrog in okrog povsodi smeje zelenje, so njihova čela temna kakor noč; ko je po leti okrog in okrog povsodi samo zlato, so njihovi vrhovi kakor oblačen mrak, ki nosi v sebi nevihto; ko leta v jeseni po golih pobočjih „posvitanje“, ne dotakne se niti zamarčencev; ko pa je po zimi povsodi vse belo in ko se ta belota leskeče kakor nevestino atlasno krilo, gledajo ti gozdi še mračneje na nas, kakor bi bili polni jeze in gneva tija do koren.

Raztezajo pa se daleč; nekaj ur hoda imaš po njih.

A mej temi gozdovi dremajo v dolinicah tihe vasice še ravno tako, kakor so bile za onih dnij,

ko je moral naš narod korakoma prehoditi vse „štacijone“ križevega pota. Večinoma so lesene, strehe slamnate, na tej slami zeleni jasnej mah, kakor po koreninah dreves v bližnjih gozdih.

Tem vasicam pravijo Podlesje in vaščanom Podlesci. Ta priimek dela sicer vročo krv; ali meni bodo morebiti to odpustili, ker jih potem pohvalim. Dobri so, nepokvarjeni so; vetri, ki k nam prihitevajo iz tujine, se njihovih streh niti ne dotaknejo. Po vseh v Podlesji samo čujejo šum viharjev in vender zabašajo v lesenih stenah vsako špranjo, da bi niti jeden dih teh strupenih vetrov ne prodrl v njihove kočice.

Ve mile, ve priproste češke vasice! Kdo pač vas ne bi imel rad in kdo pač ne bi o tem narodu bivajočem pod vašimi krovi rad ne pripovedoval in poslušal?

Podlesci vi! Ne sramujte se teh svojih lesov; le oprimate se svojih domov, teh milih kočic še z večjo ljubeznijo in ohranite si stari tip svojega češkega značaja, da bi ga podedovali vaših vnukov vnuci! Bodite ponosni na to, da vam tako rekajo, in ostanite „Podlesci“ vse bodoče dni!

I.

„Ne boga!“ rekel je nekega jesenskega večera liški seljak Květ. Sedel je zamišljen pri mizi v

stari sobi, za koje strop so sekali tramove še v letih, ko je odhajal iz Čehov poslednji Šved.

Ura, ki je visela pri dverih v temnomodrem toku, kazala je devet. Ob devetih pa je za listopadovih večerov na deželi, kakor po ulicah velikih mest ob dveh po polnoči. Vasice podobne so po zunanosti izmrlim naselbinam in razsežni domovi v z njih mahom porastenim mogilam, pod katerimi rajniki že sto let dremajo. Vender se za to življenje javlja temljubezniveje v sobah z lesenimi, sajastimi stropi pri plamenih v veselem praskotu migljajočih na ognjiščih, o lepi pesni na mladih ustnih, ali o dolgi pripovedki, katera se časih raztegne tudi na dva večera.

Kmet Květ bil je šestdesetnik: visok, s povzdignjeno glavo, s čelom brez gube in z ogorelim obrazom, na katerem je pa oralo šeste desetke ostavilo že vidne sledove. A brazde neso rujavega obraza vaškega sodnika Květu delale neprijetnega; pristajale so mu in izraz obličja bil je resnejši, v pravem pomenu besede seseden.

Poteze v ogorelem obrazu njegovem menjavale so se poredkoma; objestnim in radovednim očem ni dovoljeval sodnik Květ, da bi mu gledale v dušo. Ali čemu bi vam že zdaj podajal verno sliko njegovo! Saj se bodele spoznali z njim in upoznali ga bodele dosta.

okrajno sodišče in okrajno sodišče za okolico Goriško. Ni vse jedno, če pripadajo za mesto delegovanemu okrajnemu sodišču ali pa imajo svoje okrajno sodišče s posebnim okrajnim sodcem; kajti za mesto delegovano okrajno sodišče je podrejeno predsedniku okrožnega sodišča, oziroma deželnega sodišča, kjer je. Ta določa osebe, ki imajo opravljati službo pri za mesto delegovanem okrajnem sodišču in te osebe podrejene so le njegovi disciplinarni oblasti. Tu se prigodi, da obdržuje zase najboljše moči in manj zmožne moči odkazuje za mesto delegovanemu okrajnemu sodišču in da imajo slabe moči ta sodišča, katere imajo v civilnih stvareh največjo kompetenco in največje delo. V Gorici pošiljajo k za mesto delegovanemu sodišču take uradnike, katerih pri okrožnem sodišču rabiti ne morejo, ki večkrat ne znajo jezika. Tak uradnik mora zaslišavati priče, pa njih jezika ne razume in se tudi za tolmača ne briga. Kam naj to vede? To vede tja, da zaslišavanja neso prava, ali pa so nepopolna in se vsled pritožbe stranke morajo znova začeti. Vsega tega bi ne bilo, da bi se nastavliale osebe, večše jezika.

Še neka druga stran mora se tukaj jemati v poštev. Kolegijalna sodišča se največ bavijo s kazenskimi zadevami. Če eden svetnik zbolí in ima biti obravnava, se kar vzamejo sodne osebe od za mesto delegovanega okrajnega sodišča; večkrat se je že v Gorici pripetilo, da so se povabile stranke, da se zaslišijo kakor priče, ali da se izvrši zapuščinska obravnava, pa so se zopet morale poslati domov, ker je bil dotični uradnik poklican h kazenski obravnavi. Kaj tacega bi se ne smelo pripetiti in zaradi tega je priporočati, da se za mesto delegovano okrajno sodišče odloči od okolice in se za poslednjo osnuje posebno okrajno sodišče v interesu pravosodja, to je priporočati tembolj, ker bi poslednje potem imelo čisto slovensko prebivalstvo in bi se od uradnikov vedno ne zahtevalo, da morajo znati tri jezike, nemščino, slovenščino in italijanščino, kar je semtertja jako težko; nadalje bi bilo priporočati, da bi se tri slovenske občine Medana, Bilina in Dolanja, katere sedaj pripadajo Korminskemu okrajnemu sodišču, pridružile sodišču za okolico Goriško, da bi ne bile več uvrščene v okrajno sodišče, kjer je prebivalstvo čisto italijansko in kjer je še ta neugodnost, da se nastavlja uradniki, ki so zmožni samo italijanščine, ne pa tudi slovenščine, s čimer dela se Slovincem krivica. To se dogaja baš v Korminu, kjer ni noben sodni uradnik in tudi noben kancelist zmožen slovenščine v besedi in v pismu, zato je ne morejo tukaj Slovenci niti občevati in obravnavati s sodiščem v slovenščini.

Sedaj prehajam k drugemu sredstvu in to je jezikovno vprašanje. Rekel sem, da je za izvrševanje pravičnega in nepristranskega pravosodja neobhodno potrebno, da zna dotični sobec ali uradnik jezik stranke, s katero obravnava. Kje je pa res tako? Jaz hočem pred vsem ozirati se le na svojo ožjo domovino, to je okoliš apelacijskega sodišča Tržaškega. V Gorici vrše se kazenske obravnave pred porotniki vedno v prisotnosti tolmača in zakaj? Zaradi tega, ker so porotniki navadno Italijani.

Obravnave so počasne in jako teže italijansko prebivalstvo in porotniki se mnogokrat povprašujejo, kako da mi moramo soditi tudi Slovence, zakaj se

Seljak Květ ustal je s stola, na katerem je sedel z rokama čez prsi prekrižanima, stopil k polici, stegnil roko in vzel knjigo; potem obrnil se je k mladi devotki, ki je sedela blizu precej prostornega ognjišča, na katerem je na železnem trinožcu z jasnim plamenom gorela luč.

„Ali pomniš, Světluška, kje si nehala?”

Glas seljaka Květa zvenel je kakor veliki zvon v farni cerkvi, a pristaviti moram še, kadar zvoni na praznik. Poteze na ogorelem, resnem in sosednem obrazu so se premaknile, ustni sta se nasmehnili, ali z lehka, tako kakor bi se bil ta nasmehek le v letu dotaknil obličja. Devotka vzela je knjigo v roko in molče jo odprši začela je čitati. Znala je izvrstno. V poglavji, katero je odprla, popisani so bili zli časi za Otona Braniborskega v Čehih, ko so trije najbujši gostje, kakeršnih pozna naša zemlja brez števila, glad, kuga in vojska, prišli k Čehom in posedli k polnim mizam, ker je bilo kraljestvo češko takrat sirota, veliki Otakar ležal je v daljnem, tujem Dunaji ubit, mladega Vavla pa so vlačili opekuni od gradu do gradu, dokler ga neso izvlekli za mejo...

(Dalje prih.)

stvar tako ne uredi, da bi Slovenci sodili Slovence mi pa le Italijane, ter se bi nam tako olajšalo? To je zaradi tega tako, ker bi se sicer obravnave še bolj podaljšale, ko bi se dopustili slovenski porotniki. Predsednik, ki vodi obravnavo, vprašuje v italijanščini stranke, če so slovenske, tolmač vprašanja tolmači slovenski, stranka odgovarja slovenski in tolmač prevaja v italijanščino in se potem italijanski zapisuje.

Od slovenskih okrajnih sodišč prihajajo največ nemški zapisniki o preiskavah, ki se prečitajo tudi v nemščini, italijanski porotniki jih ne razumijo, morajo se torej prevajati v italijanščino, pa tudi stranke jih ne razumijo in potem se morajo zapisniki prevajati še v slovenščino. To se neskončno vleče. Zatorej je neobhodno, da se jedenkrat odpomore temu nedostatku in jaz opozarjam na to, da se je jedenkrat že vsa porotniška klop v Gorici, Italijani in Slovinci vkupe, obrnila s sprošeno do pravosodnega ministerstva, da se razdele porotniki v dve klopi, v slovensko za Slovence in italijansko za Italijane, da ne bode treba prevajanja. Pa je tudi v interesu pravosodja, da porotniki umejo jezik onih, katere sodijo. Proslavljata se ustnost in javnost civilne pravde, ker se trdi, da neposrednost največ pripomore sodcu, da more pravično soditi.

Če velja to o civilni pravdi, velja še v večji meri o kazenski. Če sodci tega nič ne razumejo, ki ga morajo soditi, če se jim izpovedbe le pretolmačijo, kakor jih razume tolmač — in to je deloma subjektivna stvar — potem ne dobe pravega utisa, katerega bi dobili, ko bi ga neposredno slišali in razumeli in zaradi tega se večkrat razsodbe ne ujemajo z dejstvi. Vsemu temu bi se odpomoglo, če se razdeli porotniška klop.

(Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. maja.

Državni zbor se bode že letošnjo jesen posvetoval o novem kazenskem zakonu. Permanentni odsek bode zboroval vse poletje in kadar bode pretresel ves načrt novega kazenskega zakona, bode se sklical državni zbor. Schönborn želi, da se hitro dožene ta zadeva, ki se že vleče toliko let.

V Parizu je umrl bivši ministerski predsednik in pozneje namestnik gališki **grof Alfred Potocki** v 73. letu. Pokojni grof Potocki je bil nekaj časa v diplomatski službi, a se je kmalu umaknil, da se je mogel baviti z gospodarstvom na svojih velicah posestvih v Galiciji in na ruskem Poljskem. Leta 1861. bil je voljen v deželni zbor gališki in pozneje odposlan v državni zbor. Leta 1867. je bil grof Potocki poklican v gospodsko zbornico. V meščanskem ministerstvu je bil poljedelski minister. Ko je nastal mej ministri razpor, dal je z grofom Taaffejem in Bergerjem vred demisijo. Ko je palo meščansko ministerstvo, je Potocki sestavil novo vlado. Prizadeval se je sporazumeti stranke. Ko pa prizadevanja njega neso bila uspešna, se je umaknil grofu Hohenwartu. Pod Auerspergovno vlado je postal namestnik v Galiciji, katero službo je opravljal skoro deset let. Od kar se je zaradi bolehnosti moral odpovedati namestništvu, se je popolnoma umaknil javnemu življenju. Pokojnik je za svojega ministrovanja bil vsem Slovanom precej prijazen ter je bil velik prijatelj grofa Taaffeja.

Vnanje države.

Za shod **srbskih** naprednjakov, ki bode dne 26. maja v Beogradu, oglasilo se je že 1200 udeležencev. To dokazuje, da ta stranka boče na peti vse sile, da zopet pride na površje. Vlade mislimo, da ne bode več dobila v roke, saj hitro še ne, a vladi pa utegne delati še velike zapreke, ker bode vedno podpirala nasprotnike njene.

Po časopisih hitro širijo vesti, kako da je bil **bolgarski** knez povsod naudušeno vsprejet. Ta poročila, katera razširja vlada sama, imajo namen, preslepiti svet, da se je mišljenje v Bolgariji premenilo knezu na korist. Tako pripovedujejo, da so ga kaj naudušeno vsprejeli v Starej Zagori, katero mesto je bilo dosedaj jako rusofilsko. Vsprejema se je udeležila tudi duhovščina, katera je bila še ne davno knezu neprijazna. V Kazanliku se je knez ustavil v hiši gospe Papazoglu, katera je bila poprej privrženica generala Kaulbarsa, katera hiša bila je zbirališče ruskih pristašev. Danes pride knez v Plovdiv, jutri se pa vrne v Sofijo.

Ruski prestolonaslednik imenovan je predsednikom državnega sveta in ministerskega komiteta, veliki knez Konstantin Konstantinovič predsednikom akademije znanosti namesto pokojnega ministra grofa Tolstega, Durnovo pa definitivnim ministrom notranjih zadev.

Ministerstvo **rumunsko** bode najprej predložilo senatu predlogo o nadaljevanju utrjevanj; proti tej predlogi ni pričakovati nobenega upora.

Delavski strajk v **Nemčiji** blizu se svojemu koncu. Delodajatelji morali so v največ krajih nekaj

prijenjati, povišati plače in skrajšati čas dela. Delavci so pa tudi popustili nekaj zahtev svojih, ker ni bilo upati, da bi mogli strajk dalje vzdržati, ko je vlada podpirala na vse načine lastnike premovalnikov in je že pretela z obsednim stanjem.

Dopisi.

Iz Ljubljane 20. maja. (Pomočni uradniki v — državnem zboru.) Pod naslovom: „Die Lage der Diurnisten und Privatbeamten“, prinesla je Graška „Tagespost“ z dne 14. t. m. v prilogi svoje jutrajšnje izdaje članek, *) tikajoč se stanú pomočnih uradnikov. Ker se nam zdí umestno pokazati ga — v celem svojem obsegu — javnosti, sledi tu v prevodu. Članek ta slóve:

„Dne 4. decembra 1888. l. predložil je v državnem zboru poslanec vitez pl. Chlumecky neko peticijo, došlo mu od „Občnega avstro-ogerskega uradniškega društva na Dunaji“ obsezaajočo prošnjo, da se privatnim uradnikom, zatem tacim, ki po^o slujejo pri raznih preobratnih zavodih ter slednjič vsem onim, ki so nastavljeni (nedefinitivno) seveda pri deželnih uradih kot diurnisti, za razne slučaje, in sicer: če so brez lastne krivde zgubili svoje službeno mesto, ali če so zbog previsoke starosti in drugih okoliščin za delo onemogli, — osigura njihova eksistenca. — Peticijski odsek (poročovalec poslanec Hren) poročal je o tej peticiji sledeče:

Kar se tiče stanja (položaja) onih pomožnih uradnikov (diurnistov), ki so nastavljeni pri državnih uradih, — s tem vprašanjem bavila se je poslaniška zbornica že pri več jednacij prilikah ter razmotraval o njem, in v tej zadevi postopala je vsikdar dobrohotno in pokazala v vsem svojo največjo naklonjenost. Zbog tega je v tem poročilu pred vsem baviti se mi s tem odstavkom ravnokar omenjene peticije.

Pomožni uradniki (diurnisti) zatekli so se zbog svojega čedalje bolj neugodnega in že neznosnega stanja glede njih eksistence, že obilokrat deloma neposredno do vlade same, deloma pa s peticijami, zročenimi državnemu zboru za nujno pomoč, ne da bi bila vlada našla dosedaj potrebnih sredstev in potov ter odpomogla tej vsestransko poznatej bēdi. — Tudi državni zbor bavil se je s tem prašanjem že pri mnogih prilikah. Tako v 49. in 66. seji sedme sesije; v 106. in 255. seji osme sesije; v 237. in 379. seji devete in naposled v 308. seji sedanje sesije. V teh sejah poudarjala se je od raznih govorikov nujna potreba, da se kmalu in izdatno odpomore temu nedostatku, — čemur je cela zbornica z veledušnim priznanjem (Hvala Bogu! Dost. dopis.) pritrjevala. Pri tej priliki so dotični govorniki živo slikali (seveda v — mrtvih barvah! Dost. dopisnik) to tolikanj žalostno stanje pomožnih uradnikov, naglašujoč zlasti, v kako nevhvaležnem položaji se nahajajo ti pomožni uradniki z ozirom na plačo, ki jo dobivajo, in napram pošlu, ki ga opravljajo, tako da ni ta njih plača v nikaki primeri z ono najnavadnejših delavcev. (Pač, — v Turčiji! Dost. dopis.) Z ozirom na vse te neugodnosti in nedostatke kaže se, da je že skrajni čas skrbeti za to, da se plače pomožnim uradnikom primerno povišajo, vse razmere tega stanu jedenkrat za vselej tako uredi, kakor so že davno po drugih državah (!), — slednjič, da se potrebno ukrene za razne slučaje, kakor: o boleznih, onemoglosti vsled visoke starosti i. dr. Vse to — brez daljšega okroga ukreniti pozivlje se vlada, in to pereče vprašanje, ki je vsakako tudi s socialno-političnega stališča važno, nemudoma postavodajnim potom reši!

Iz Slavine 17. maja. [Izv. dopis.] Vsled ustanove ranjcega Slavinskega rojaka in velicega dobrotnika Janeza Kalistra je bila, kot vsako leto, dne 16. maja po sv. zadušnici ob 10. uri, delitev premij za najlepše, v Slavinski fari vzrejene junice. Ta hvalevredna ustanova je živinorejo na Pivki dokaj povzdignila; saj pa je tekmovanje, priboriti si jednega izmed deseterih dobitkov v istini živahno.

Letos je bila razstava junic ter delitev premij še posebno radi tega znamenita, ker jo je počastil s svojim pohodom slovenski mecen, namreč velerodni gospod Josip Gorup s svojo gospo soprogo ter dražestno gospico hčerko. Razen omenjenih videti je bilo več častitih gg. duhovnikov od blizu in daleč — došli so na povabilo našega g. župnika, ki je priredil baje godovanjski obed. Popoludne pa je dospel še g. c. kr. okrajni glavar vitez Schwarz.

*) Po doposlanem jej stenografičnem izvorniku. Dost. dopisnik.

Dragi čitatelj! Morda pričakuješ, da Ti bodem sedaj popisal nekoliko vsprejem velezaluznega do-
brotnika? Ta je moral pač sijajen biti! Mož,
kateri žrtvuje tisoče na stavbo šole — dal jo je
namreč v zvezi z blag. gosp. Fr. Kalistrom v Trstu
v spomin 40letnice vladanja Nj. velečastva Slavin-
cem zidati — pač zasluži, da ga o prvem prihodu
po tem blagem činu pozdravi staro in mlado. Vsaj
šolska mladina — tako si misliš — pričakovala
je nenavadnega gosta s šolsko zastavo, na čelu je
učiteljstvo, nežna ročica pa da mu je v znak po-
sebnosti hvaležnosti poklonila s par besedami nago-
vora šopek svežih cvetic. — Dà, dà! saj vse tako
si je mislil podpredsednik oče Polh iz Nemške vasi,
kajti je s sveto jezo hodil gori pa doli mimo obilo
zbranega občinstva na ves glas klicaje: „Kje so
šolarji? kje so šolarji?“ — Ali kaj je to, da tisti h,
katerim bi se morala ucepiti ljubezen do svojih do-
brotnikov ni in jih ni? Kdo je temu kriv? Kdo
drugi nego — učiteljstvo! Vender temu ni tako.

Dne 14. t. m. izročila je deputacija Slavin-
ske in Št. Peterske županije gospodu Josipu Go-
rupu na Reki, nekaj dni prej pa gospodu Fr. Ka-
listru v Trstu nekda dragoceni, prekrasno izdelani
diplomi častnega občanstva. Pri tej priliki, kakor
sem še le včeraj zvedel, je gospod župnik kot
ud deputacije povabil oba gospoda na gori ome-
njeni dan v Slavino, čemur je prvi tudi ugodil, a
drugi pa poslal mesto sebe svojega knjigovodjo
g. Deklevo. To pa, da ja pričakujejo, je g. župnik
kot predsednik krajnega šolskega sveta modro zá-
se ohranil, vsaj šolskemu voditelju ni niti ustno niti
pismeno tega naznanil.

Kdo je tedaj kriv, da je bil ves trud pod-
predsednika „šolarjev“ najti, zaman —?

Kaj ne gospod podpredsednik Polh, žal, da
predobro oba veva, da je temu kriv premajhen
lonček, ki hitro skipi, ogenj pod njim pa pridno
in neprenehama piha neki „nebodigatreba“ ter tako
skrbi, da ne ugasne.

Ves dan bil je Slavincem kakor kak praznik.
Ne le da so s topiči glasno oznanjevali radost bi-
vanja odličnega gosta, so si navlic mnogim poljskim
delom, vender vzeli prosto, da so zamogli videti ter
z udanostjo pozdravljati svojega dobrotljivega rojaka.
Lepo je bilo videti, kako so občespoštovani Sla-
vinski posestniki pred uhodom novega šolskega po-
slopa naredili špalir, ko sta šla gospoda Gorup in
zastopnik g. Kalistra v spremstvu g. okr. glavarja,
g. Grzine kot podjetnika zidanja ter par družih
gospodov, ter s tem pokazali, da vedo ceniti veliko
blagodušnost.

Dà, velerodna gospoda J. Gorup in Fran Ka-
lister smeta biti preverjena, da dar, kojega bosta
svojim rojakom podelila, ja bode še v poznih časih
blagoslavljal; kajti šola, namreč učiteljstvo, kate-
rega hoče važen faktor tu v Slavini tako rekoč
prezirati, kakor bi sploh učitelj pri šoli treba
ne bilo: unemalo bode njih srca vedno in vsekdar
k resnični in nehljnjeni hvaležnosti do svojih pravih
prijateljev, licemerstvo in kar je še več tacega.
česar se značajan človek sramuje, pa bode vselej
dostojno ožigosalo v svesti si, da bode s tem le
svojo sveto dolžnost — otroke v dobre ljudi od-
gajati — izvajalo. M. Hiti, nadučitelj.

Domače stvari.

— (Za Vodnikov spomenik) se je da-
nes odmeril prostor na Valvazorjevem trgu. Temelj
se bode že ta teden položil. Podoba je že lita in
ker ima tudi kamnosek že pripravljen podstavek
ne bode ovire, da se spomenik odkrije 30. junija.

— (Za Levstikov spomenik) nabranih
je že 970 gld. Izkaz o doneskih začnemo priobča-
vati v jutrnji številki.

— (Občni zbor banke „Slavije“) na-
ročil je po predlogu dr. Ivana Podlipnega
upravnemu odboru, da ima od vlnskega prebitka
darovati večji svoti osrednjej Matici češkej in „Ljub-
ljanskemu Sokolu“. Vsled tega bode, kakor se nam
zagotavlja, upravni odbor „Slavije“ izplačal tekom
leta 1000 gld. za zgradbo „Sokolskega doma“.

— (Iz Trsta) poroča prijatelj našemu listu
nove čine, s katerimi Italijani kažejo svoje sovra-
štvo proti Avstriji. Ker imajo danes 18. maja novo
izdelano vojno ladijo Franc Jožef svečano v morje
spustiti, zbralo se je mnogo občinstva iz raznih kra-
jev v mestu. Došli so trije člani cesarske hiše
(nadvojvodinja kot kumica in dva nadvojvodi), 137
državnih poslancev, nekaj članov gospodske zbornice

in nekaj tudi iz ogerskega državnega zbora in pre-
mnogo druge gospode. Vsprejeli so jih naši Lahi, ka-
terih zvestobo in udanost vladni in drugi krogi
vedno poudarjajo, prav po irredentovski: petarde
so jim nastavljali in zažigali. Počilo je pet velikih
močnih petard, ne v stranskih kotih, ampak na jav-
nih trgih v pričo obile množice. Jedna pred c. kr.
namestništvom prav ravno takrat, ko je vojaška
godba mimo šla. Druga za namestništvom blizu „Ho-
tel de la ville“, kjer člani cesarske hiše, načelnik
mornarice Sterneck, in korni poveljnik Schönfeld
bivajo. Tretja pred hišo, v katerej je društvo „Av-
strija“, ostali pa drugod. To je sad ponesrečene po-
litike, v Primorji. Takrat so državni poslanci se
sami prepričali, koliko malo imajo verovati onim
zagotovilom poslancev kn. Hohenlohe, Burgerstal-
lerja in Luzzattija, ki nas v državnem zboru toli
radi blatijo. Irredenta kaže roge v Trstu, kaže tudi
roge v Italiji, kjer so poleg nje imenitni veljaki se-
daj ustanovili drugo jednako društvo, ki ima av-
strijske primorske dežele poitalijančiti in od cesar-
stva odtrgati, pa laškemu kraljestvu priklopiti. O
nemarnost, o zaslepljenost merodajnih vladnih na-
ših krogov!

— (Umrli) je danes pri svojem sinu, go-
spodu župniku v Št. Lambertu bivajoči oče Janez
Berce po dolgej bolezni. Pogreb bo v sredo ob
9. uri dopoldne. R. I. P.!

— (Osobna vest.) Cesar je dovolil, da
svoji mesti zamenjata major Josip pl. Almstein v
17. pešpolku in Benno pl. Puteani v 92. pešpolku.

— (V Ljutomeru) so pri občinskih volitvah
v tretjem razredu zmagali narodnjaki, v prvem in
drugem razredu prodrli so nemški kandidatje.

— (Deželna vinarska, sadjarska in
poljedelska šola na Grmu) je opisana v čas-
niku „Weinlaube“, ki se jako pohvalno izraža o
tem posestvu, rekši: „Das Gut Stauden kann, als
Schulgut betrachtet, nahezu ideal geheissen wer-
den“. Celó šolsko posestvo obsega 94 oral (1141
kv. sežnjev, od katerih je okoli grada 61 oral
1549 kv. s., vinograda 7 oral 1369 kv. s., gozda
24 oral 1423 kv. s. Kupnina je znašala za vse po-
sestvo 36.669 gld., s popravami in inventarom je
stala šola deželo 62.000 gld. Toda poljedelsko mi-
nisterstvo dalo je 25.000 gld. podpore.

— (Gosenice) letos neizmerno škodujejo
sadnemu drevju. Jablane, slive in tudi bruske stoje
gole, kakor po zimi. Le malo posestnikov se je
energično lotilo dela ter zatiralo zalege. Županstva
bi morala strožje postopati in paziti, da se zvrše
dotične zakonite določbe o pravem času, predno
so se gosenice preveč zalegle. Pa še v Ljubljani se
malo stori, kako-li na kmetih. Škoda za deželo je
velika, ker bode prav malo ali nič sadja.

— (Iz Celovca) 17. maja: V četetrtek
osnovala se je tukaj posojilnica za Celovec in tako
tudi za vso Koroško. Bili so vsi odličnjaki iz Ce-
lovca in okolice navzočni pri zborovanji v Land
virtovem hotelu, zbor bil je zelo naudušen in ni
dvoma, da bode ta čin imel velikanske uspehe za
slovenske Korošce. Načelstvo „Zveze slov. posojilnic“
v Celji pripisuje temu zavodu veliko pomena, radi
tega sta se zborovanja udeležila predsednik in tajnik
gg. Mihael Vošnjak in Maks Veršec.

— (V Celovci) začeli bodo zidati novo gim-
nazijo. Mesto dalo je brezplačno prostor, erar pa
dovolil v ta namen 114.000 gld.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na
Dunaji.) Odbor sestavlja se je sledeče: stud. jur.
Radoslav Pipuš predsednik, stud. jur. Maks Ko-
stanjevec podpredsednik, stud. jur. Hilarij Vo-
dopivec tajnik, stud. jur. Lavoslav Batič bla-
gajnik, stud. jur. Ivan Slejko knjižničar, stud.
med. Vladimir Rudež arhivar, stud. tech. Josip
Lončarič odbornik, stud. phil. Filip Gorup na-
mestnik. Revizorji bili so izvoljeni: stud. med. Janko
vitez Bleiweis Trsteniški, stud. med. Dragotin
Zakrajšek in stud. phil. Radoslav Kropivnik.

— (S Krškega) se nam javlja, da je znani
izkopavalec starin g. Jernej Pečnik od osrednjega
komisijona za umeteljne in zgodovinske spomenike
za doposlane zemljovide o starinskih najdbah v No-
vomeškem, Krškem in Črnomeljskem okraji dobil
priznanje in 60 gld. nagrade. Meseca aprila odkop-
pal je Pečnik okoli nekdanjega Noviodunuma nad
100 mrličev, vsi iz 4. stoletja. V grobeh našel je
znamenitih starin, nad 30 lončenih posod, jedno z
napisom MAXIMIANI, lepo okrašeno skledo, kaker-
šne še neso našli, do 30 lepih bronastih zapestnic,
veliko vsakovrstnih igel, zapon, dva zlata uhana,

jednega srebrnega, več prstanov itd. kar pa je naj-
važnejše čvetero ostrog, jedno bronasto, 3 že-
lezne, to je prva najdba te vrste na Kranjskem.
Vse izkopane predmete dobil je deželni muzej Ru-
dolfinum.

— (V Brežiškem političnem okraji)
prepovedano je zaradi osepnice krošujarenje, kupo-
vanje in prodajanje cunj, romanje na božje pote itd.

— (Cirkus Amato) na cesarja Josipa trgu
priredil je v soboto prvo predstavo. Cirkus bil je
je do zadnjega prostora razprodan in občinstvo se je
izvrstno zabavalo. Gosp. Amato pokazal se je jako
solidnega podjetnika, vse točke izvajale so se pre-
cizno, točno in elegantno. Telovadci so pravi spe-
cijalisti, konji lepi in izborni dresirani, kar se je
zlasti videlo pri 6 belih žrebcih, slona sta pa tako
izučena, da se jima je kar čuditi.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Atene 19. maja. Vsa kraljeva obitelj
popelje se dne 27. t. m. v Peterburg.

Essen 19. maja. Bochumski shod od-
poslancev strajkujočih delavcev iz vsega Dort-
mundskega rudniškega okraja je sklenil, da se
v torek delo zopet začne.

Dunaj 20. maja. Knez Nikolaj in princ
Danilo odpotovala v Peterburg. Cesar se od-
pelje jutri v Bruck ob Litvi nadzorovat voja-
štvo prve ostroške dobe ter se povrne opo-
ludne. — Včerajšnji občni zbor Štefanijine
ustanove „Asyl in Biedermannsdorf“ pod pred-
sedstvom Hyevim, sklenil soglasno, da se zgradi
in uredi drugi zavod za vzgojo in oskrbovanje
slaboumnih otrok. Zgradba zvršila se bo še
tekom tega leta.

Sofija 20. maja. Pogajanja v Bolgarski
živečih Cankovcev s Cankovom so brezuspešna.
Stranka na dvoje razcepljena. Jeden del hoče
se spreti s Cankovom, priznati sedanji položaj
in tako sestaviti zakonito opozicijo, ali pa se
zopet združiti z vladno stranko. Drugi del pa
je za to, da vse ostane kakor doslej in da se
čaka, kaj bodo dogodki prinesli. Pogajanja se
menda nadaljujejo.

Razne vesti.

* (Brauneis oproščen.) Iz Znojma se
16. t. m. javlja: Porotna obravnava proti kavar-
narju Brauneisu, kateri je bil zatožen, da je
umiril svojo 78letno mater, bila je danes zaklju-
čena. Porotniki so vprašani o zavratnem umoru in
o uboji zanikali jednoglasno ter zatoženca progla-
sili nekrivim. Sodišče je potem nesrečnega moža
tako izpustilo iz zapor.

* (Naglo udušen štrajk.) V Požunu usta-
vila je 17. t. m. pri zgradbi novega mostu tretjina
delavcev svoje delo ter zahtevala, da se poviša
dnina od 2 gld. 20 kr. na 3 gld. Ker podjetniki
neso takoj ustregli želji štrajkovcev, uprizorili so
nezadovoljniji strašen ropot in vriš. A redarstvo
poseglo je vmes in uporniki bili so vsi odpuščeni
iz službe. Vrhu tega poslalo je redarstvo na stroške
podjetnikov štrajkovce precej popoldne po odgonu
preko Dunaja v njihovo domovino v Gorico in Gra-
diško.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

Glasbena akademija, katero so dne 15. maja t. l.
učenci tukajšnje c. kr. velike realke priredili pod vodstvom
svojega učitelja petja, gospoda Antona Foerster-ja,
dala je realčnemu podpornemu društvu 116 gld. 28 kr.
čistega dohodka.

Vodstvo c. kr. velike realke si šteje v prijetno dolž-
nost, v imenu ubogih realcev najprišrčnejše zahvaliti se vsem
p. n. gg. dobrotnikom, ki so pripomogli k temu lepemu
uspehu.

V Ljubljani, dne 18. maja 1889.

Tujci:

19. maja.

Pri **Maltici**: Pavlin Bernhardt, Waiser z Dunaja. —
Peričič iz Starega trga. — pl. Vest iz Kranja. — Grünblatt
iz Berolina. — Kahn iz Kassla. — Pop iz Kronstadta. —
Welik iz Budejevic. — Cavazani iz Trsta. — Schmidhofer
iz Linca.

Pri **Slonu**: Capesius z Dunaja. — pl. Vusič od sv.
Križa. — Brenne z Dunaja. — Sedlmayer z Dunaja. —
Stein, Singer, Jung, Deutsch z Dunaja. — Pultzen iz Oger-
skega. — Cortolo, Metz iz Vicenze. — Hauße iz Draždan.

Pri **Avstrijskem cesarji**: Zupan iz Kamnegorice.
König z Dunaja.

Loterijske srečke 18. maja.

V Trstu: 28, 6, 24, 51, 3.
V Linci: 38, 48, 2, 16, 35.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
18. maja	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	731.8 mm. 731.6 mm. 731.3 mm.	17.6° C 19.0° C 17.8° C	sl. zah. sl. vzh. sl. zah.	obl. obl. obl.	5-10 mm. dežja.
19. maja	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	731.5 mm. 730.8 mm. 732.0 mm.	16.8° C 22.4° C 18.2° C	sl. vzh. sl. zah. sl. zah.	obl. obl. obl.	0.00 mm.

Srednja temperatura 18.1° in 19.1°, za 3.5° in 4.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 20. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	gld.	danes
Papirna renta	85.95	86.20	86.20	86.20
Srebrna renta	109.60	109.60	109.25	109.25
Zlata renta	100.70	100.70	100.85	100.85
5% marcna renta	904.25	904.25	904.25	904.25
Akcije narodne banke	306.25	306.25	309.75	309.75
Kreditne akcije	118.20	118.20	117.70	117.70
London	9.39	9.39	9.35 1/2	9.35 1/2
Napol.	5.60	5.60	5.58	5.58
Srebro	57.75 1/2	57.75 1/2	57.45	57.45
C. kr. cekini	250 gld.	136 gld.	75 ar.	75 ar.
Nemške marke	100	181	50	50
4% državne srečke iz l. 1864	102	60	60	60
Ogerska zlata renta 4%	97	30	30	30
Ogerska papirna renta 5%	104	75	75	75
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	100 gld.	124	50	50
Dunava reg. srečke 5%	119	50	50	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100 gld.	187	50	50
Kreditne srečke	10	21	21	21
Rudolfove srečke	120	129	50	50
Akcije anglo-avstr. banke	236	25	25	25
Tramway-drust. velj. 170 gld. a v.				

Gospa Jellouscheg naznanja v imenu svo-
jem in v imenu otrok svojih pretresujočo vest,
da je njen nepozaben soprog, gospod

ANTON JELLOUSCHEG

дне 19. maja po dolgej bolezni, v 58. letu, mirno
v Gospodu zaspal.

Pogreb bo de v torek, dne 21. maja, ob 9. uri
zjutraj. (378)

V Ilirskej Bistrici, dne 19. maja 1889.

Posebni mrtvaški listi se ne bodo izdajali.

Andrej Jamár, tovarniški uradnik na Fu-
žinah pod Ljubljano, zaznanja v svojem in svoje
družine imenu žalostno vest, da se je Bogu vse-
mogočnemu zazdelo, našega iskreno ljubljenega
sina, oziroma brata

JOŽEFA

včeraj zjutraj ob 9. uri, v 24. letu njega dobe,
po 6 1/2 leta trajajoči mučni bolezni, previdnega
s sv. zakramenti za umirajoče, poklicati na oni
boljši svet.

Pogreb bo de na pokopališču pri M. D. v Polji.
Dragi ranjki bodi priporočen vsem v pobožno
molitev in blag spomin. (374)

Prosi se za tiho sočutje.

Na Fužinah, dne 20. maja 1889.

Posebna naznanila se ne izdajo.

Notarskega kancelista

vsprejme pisarna na Gorenjskem.

Isti mora imeti lepo pisavo in dobra spričevala. —
Ponudbe s prilogi naj se izročijo upravništvu „Sloven-
skega Naroda“. (371—2)

Zaloga v Ljubljani pri vdovi gospoda Moritza
Wagner-ja na Turjaškem trgu.

Ogljene kisline najbogatejša,
najčistejša in najmočnejša
alkalična slatina, izvrstna
osvežilna pijača, — po
skušnjah dobra pri
kašlju, vratnih
bolezni, že-
lodnem in
mehurnem
kataru.

Kraljevi vrelec
v Kostrevnici pri Rogateci.

Prodaja se
v največ pro-
dajalnicah mi-
neralnih vod in
specerijskega blaga
ter delikates in se do-
biva po
slatinskem ravnanstvu
v Kostrevnici.
Pošta Slatina pri Rogateci.

Zaloga v Ljubljani pri vdovi gospoda Moritza
Wagner-ja na Turjaškem trgu. (2)

Mlekarsko opravo:

razne mlečne vrče, mlečne latvice iz pocinenega kositarja,
sirarne kotle, sirarne tiskalnice, stroje za posnemanje sme-
tane z mleka, stroje za napravo surovega masla, mlečni
hladilnik, razne police iz macesnovega lesa, tehtnice,
mize, stole i. dr. (376—1)

prodajala bode potom **prostovoljne dražbe**

дне 29. maja 1889. ob 9. uri dopoldne

kranjska mlekarska zadruga v Ljubljani

na Dunajski cesti, v Kalistrovi hiši, poleg Bavarskega dvora.

„NARODNA TISKARNA“
priporoča po nižej ceni

VIZITNICE
v elegantnej obliki.

Razglas.

V smislu §. 26. deželnozborskega volilnega reda za vojvodino
Kranjsko se javno naznanja, da je volilski imenik za volitev dveh de-
želnih poslancev, ki jih bode vsled razpisa visokega c. kr. deželnega
predsedstva v Ljubljani z dné 2. t. m. št. 1091/Pr. voliti deželnemu
stolnemu mestu Ljubljani dné 8. julija letos, že dogotovljen in da bo od

danes naprej osem dni

v magistratnem ekspeditu razporežen na pregled.

Zoper ta imenik smejo tisti, ki imajo pravico voliti, tukaj vlo-
žiti reklamacije o tem, da so se v volilski imenik vpisale osebe, ki
nimajo pravice, ali da so se iz njega izpušile osebe, ki imajo pravico
voliti.

Izkaznice vročile se bodo volilcem pravočasno; ko bi pa kateri
volilec iz katerega koli vzroka izkaznice vsaj 24 ur pred volilnim dne-
vom ne prejel, naj sam osebno pride ponjo k magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

20. dan maja 1889.

Župan: **Grasselli.**

Veliki posestnik in trgovec,

star 28 let, čvrst, lepe postave, v lepem
krajiku državnih cest na deželi, išče radi
pomankanja časa

gospodičino,

staro od 16 do 28 let, katera ima veselje
do trgovine, je razumna v gospodinstvu in
ima premoženja v gotovini 4 do 5000 gld.

Natančne ponudbe pošljejo naj se pod
številko „1000“ upravništvu tega lista, če
je mogoče s sliko. (375—1)

Deželno zdravilišče
Rogatec Slatina.

Štajersko.
Postaja juž. žel: Poličane.

**Tempeljski, Styria-
vrec.**

Ze stoletja sloveča
Glanberjeva slana kisa voda.
Pitno in kopalno zdravljenje,
z mrzlo vodo, mlekom i. t. d.
Glavna indikacija:

Sesija
maj — oktober. Bolezen prebavlj. organov.

Priležno bivanje. Prospekte pri ravnateljstvu zastoj.
Zaradi mnogih oglenčevih Tempeljski vrec. kislina
izborna dietetična

• prijetna okrepevalna pijača. •

Obe studenčnici dobivati se, in sicer, da je ugodnejše
trošilec, v originalnih zabojih, kakor tudi v posa-
mičnih steklenicah in vedno z nova napolnjenih v
vseh boljših specerijskih prodajalnicah, drogerijah
in prodajalnicah mineralnih vod v Ljubljani, kakor
tudi po deželi ter pri ravnateljstvu v Slatini na
Spodnje Štajerskem. 239—2)

500 mark v zlatu,

če Grollich-ova obrazna orème (Crème Grollich)
ne odpravi vseh nečistosti kože, kakor: peg, ogrc,
ogorelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladins-
ko čiste. — Ni nikako barvilo (Schminke). — Cena
60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima J. Grollich v
Brnu (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo
Ed. Mahr, parfumer. (652—16)

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivačje sredstvo
proti kurjim ocesom, žuljem, tako ime-
novani trdeji koži na podplatih in petah
proti bradavicam in vsem drugim trdim
izraslom kože. — Uspeh zagotovljen. —
Cena škatlici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:
L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swo-
boda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli;
v Kamniku J. Mošnik; v Celovcu A. Egger, W.
Thurnwald, P. Birnbacher; v Erezah A. Aichinger;
v Trgu na Koroškem C. Menner; v Beljaku F.
Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsebergu A. Huth;
v Gorici G. B. Poutoni; v Kranju K. Šavnik.

Ta obliž dobiva se le v jednj velikiosti
po 60 kr.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno
znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi
in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter)
za turiste“. (240—6)

Antona Nossan-a sinovi,

vinotržci in posestniki vinograda Okrugljak
v Zagrebu, Ilica št. 10,

priporočajo svojo bogato zalogo

vsakovrstnih vin, belih, črnih in rudečih

iz hrvatskih vinogradov.

Dalje vino v buteljah iz lastnega vinograda (Okrugljak).
Kraljevina, Graševina, Muškat, Imprina (rudeča),
Samotok. — Dobiti je tudi hrvatsko naravno staro
in novo žganje: Slivovka, tropinovec in droženka
(Geläger).

Poskušnje vina in žganja in cenike pošilja na zahtevo franko
po pošti glavni zastopnik, znani hrvatski vinoslovec

(373—1)

Tomo Starčević v Zagrebu.